

Roman Bir Sevda İse Şiir Karasevdedir

– Gökçe! · 11 Eylül 2012

Lise döneminde okul dergisinde çıkan yazıma rastlayınca sizlerle paylaşmak istedim. Bu çalışmamı Mayıs 2010'da gerçekleştirmiştım. O dönemler yazıya tam anlamıyla merak saldığım, şiire aşık olduğum dönemlerin henüz ilk günleriydi. Belki ilk dakikaları, belki ilk saniyeleri... Ama gerçek olan bir şey vardı. Ben yazıya, şiire fena halde tutulmuştım...

Romanda sevdanı uzun uzadıya anlatırsın. Sayfalara sığdıramazsın. Bu sevda seni çok yorar beklide. Anlatırsın sevdanı, bitmez. Kalbine saklırsın, bulamazsın. Sevda; bunlar gerçekleşirken senin yaşadıklarındır. Her ne pahasına olursa olsun sevmek, yaşamak ve yaşatmaktır. Ama kim bilir, belki de romanında sevdanı anlatmana kelimelerin dahi yetmez.

Sevdanı romanda anlatırken, hep aralara farklı şahıslar girer. Oysa şiirde öyle değildir. Hiç kimse araya giremez. Çünkü ortada bir karasevda vardır. O karasevdayı kalbinde saklamışsındır. Artık senden başka kimse bulamaz. En güzel sevdayı şiirde yaşarsın. Öyle güzel anlatılmıştır ki karasevdalar, kelimelerin ardında kelimeler, aşkların arasında âşıklar, sevdaların arasında sevdalılar... En büyük sevdalılar, âşıklar şiirde vardır. Koskoca Osmanlı İmparatoru Sultan Selim bile, sevdasını, aşkını dile getirirken şiiri kullanmıştır. Yazmış olduğu şu beyitte olduğu gibi:

"Şiirler pençe-i kahrımda olurken lerzan
Beni bir gözleri ahuya zebun etti felek"

Demek istediđi şudur:

"Aslanlar kahrımın penceresinde titrerken
Felek, beni bir ceylan gözlüye köle etti."

Ya Fuzuli, ona ne demeli. Sadece şiirini oluşturan bir kelimeyi 14 yıl beklemiştir. İşte şiir karasevda yapan da, budur.

Umurunda olduğumuz bu hayat, sevda rüzgarlarını alıp savururken, kimimiz hissedemeyiz bu rüzgarı. Kimimiz rüzgarla birlikte savrulur gideriz. Hayallerimizin solgun ağacının her dalında, sonsuz bir ümit ve kördüğümlle filizlenen, bir o kadar da ürkek olan karasevdalardır, bulutları ağlatan. Sadece 'sevilmek' harekete geçirmez mi donmakta olan bir kalbi? Ve hızla çarpan bir kalp değil midir onca güzel şeyin sebebi?

Ne demiş Nihal ATSIZ;

...

Gün senden ışık alsa da bir renge bürünse;
Ay secde edip çehrene, yerlerde sürünse;
Her şey silinip kayboluyorken nazarımdan,
Yalnız o yeşil gözlerinin nuru görünse...
Ey sen ki, kul ettin beni onmaz yakışınla,
Ey sen ki, gönüller tutuşur her bakışınla!
Hançer gibi keskin ve çiçekler gibi ince
Çehren bana uğrunda ölüm hazzı verince
Gönlümdeki azgın devi rüzgârlara attım;
Gözlerle günah işlemenin zevkini tattım.
Gözler ki, birer parçasıdır senden İlah'ın,
Gözler ki, senin en katı zulmün ve silahın,
Vur şanlı silahınla, gönül mülkü düzelsin;
Sen öldürüyorken de, vururken de güzelsin...

Gözlerinizi kapattığınızda gördüğünüz tek şey, o derin, o kapkara sevdanızdır. Şiir de hep böyledir. Sözler öyle birbirine bütün olmuştur ki derin ve kapkara duygular içermektedir.

Kimi insan şiirle öldürür sevdiğini ama yine de ölmez insan. Sızlayan yerinden sevmeye başlamalı bir insanı. Sevdiği kadar da sevmektir zaten bir acının yarabandı...

Gökçe Üstündağ – Mayıs 2010

Roman Bir Sevda İse, Şiir Karasevdedir